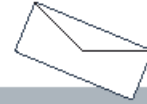

ZWARTE KOFFIE STERKE VERHALENMAIL

Van werkverhalen leerkansen maken!

Toeval

Op verzoek van de recherche moet Roel aangehouden worden. Roel is een geweldpleger van twee meter en 120 kilo. Hij is zo onberekenbaar als wat en de laatste tijd psychisch nogal de weg kwijt. Goede voorbereiding is het halve werk. Alle sterke mannen van het bureau gaan mee en voor de zekerheid ook even de lokale huisarts met een spuit. Ja, zo'n spuit om hem in één keer mee plat te spuiten. Na officieel overleg hebben we de arts zelfs kunnen overtuigen dat die spuit aangepast moet worden aan zijn omvang en gewicht. Supervorbereiding mag ik wel zeggen.

We beginnen rustig. De grootste agent, ik dus, mag aanbellen en hem vertellen dat hij mee moet. Zoals verwacht heeft hij daar geen zin in. Even op hem inpraten dus. Helaas, dat lukt niet. Dan maar voorzichtig beginnen met het vastpakken. Dat is het onafgesproken sein voor een totale geweldsorgie. Vijf dienders springen op Roel. Eén van hen, de vrij kleine, supertaaie rechercheur, ziet dit alles kennelijk als de ultieme kans om zich op de kaart te zetten. Als een kat springt hij over de rest van de collega's heen en klimt op deze boom van een kerel. Ik hoor klappen, stompen, kreunen, hijgen en ongenueanceerd geschreeuw. Heerlijk, zo'n gladiatorengevecht waarbij niemand meer weet op wie hij staat te rammen of aan wie hij staat te trekken. Na een hoop flink geworstel roept onze dappere rechercheur tegen de dokter 'JA NU! JA NU! JA NU!' De arts rent naar de krioelende hoop mensen en steekt! Tjakka, die zit. 'NEEEEE,' roept de rechercheur, 'dat is mijn beeeeeee...'

Het geweld is net zo plotseling voorbij als het begonnen is. We staan met z'n allen wat na te hijgen. Roel ook! We kijken met z'n allen naar de op de grond zittende rechercheur. De dokter staat over hem heen gebogen en kijkt in zijn glazige ogen. 'Wat is dat?' vraagt een nog hijgende Roel aan me. 'Stevig spuitje om jou plat te spuiten voor het geval je niet mee wil,' zeg ik tegen hem. 'Oh, dan ga ik wel mee,' zegt Roel met een glimlach. Rustig loopt hij naar de klaarstaande surveillancebus.

Werkthema: Creatief spelen met grenzen

Reflectie

Toeval

Samenvatting

We zien een team dat een geweldpleger, met psychische verschijnselen, moet aanhouden. Ze bereiden zich goed professioneel voor. Zoals verwacht volgt er verzet en een gevecht. Door een menselijke fout ontstaat er een moment waarop alles stilvalt. Dan komt uit onverwachte hoek de oplossing. Door een 'onbewust gelukke handeling' van de verteller (intuïtie) kan de aanhouding alsnog succesvol worden afgerond.

Reflectievragen

Wat is voor jou de doorslaggevende factor bij deze succesvolle aanhouding?

Herken jij in jouw beroep dit type 'onbewust gelukke handelingen'?

Hoe hangt dat samen met professionaliteit?

Wat zou jij in jouw team kunnen leren als je dit soort gebeurtenissen zou uitwisselen?

Nabeschouwing

Veel mensen hebben de neiging om situaties als deze toevalstreffers te noemen. Juist het 'niet weten' (met andere woorden: handelingsverlegenheid) geeft ruimte aan je intuïtie. Wij stellen dat gehoor geven aan je intuïtie uiterst professioneel kan zijn. Dit gaat zeker op als er, net als in dit verhaal, een goede voorbereiding aan vooraf is gegaan.

Werkthema: Creatief spelen met grenzen